

vel ikke, at der skal falde 6 Fod Sne derpaa, og heller ikke, at denne bliver liggende, men jeg belyer dog heller ikke den Tro, at den vil smelte bort, efterhaanden som den falder; det er tværtimod min Overthydning, at der vil blive liggende en ikke ringe Mængde, men da man har oplyst os om, at der er taget Forholdsregler for at bringe den bort, uden at man behøver at føre den bort gennem Salene, kan jeg ikke see, at Sagen er farlig, skjøndt det ganske vist er en Feil ved Bygningen at have et saadant Tag i vort Klima. Jeg raader altsaa til at stemme for Bygningen, for at vi engang kunne blive særbdige dermed, og det Eneste, der er tvivlsomt, er, om vi skulle tage Underænderingsforlaget, hvorved der gives større Anledning til at foretage Rettelser, eller om vi skulle foretrække det usforandrede Forslag under Nr. 1, der klart betegner Spørgsmaalet. Ministeren har jo imidlertid som sagt erklæret, at hvad enten Forslaget under Nr. 1 affattes efter Underænderingsforlaget eller ikke, vil han være forpligtet til at opbygge den samme Bygning. Det er klart, at man, naar man holder paa Forslaget under Nr. 1, ikke kan stemme for Forslaget Nr. 2. — Det gjør mig ondt, at en æret Statsrevisor (Fischer) har kunnet lade sig smitte af den ulykkelige Begivenhed, som sidst indtraadte, da man satte en regnskabsufornuftig Ting ind i Loven.

Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) sagde, at det var Feil, men da den nu engang var der, havde han — troer jeg — lyst til at begaae flere. Jeg troer imidlertid, at det er bedre at blive staaende ved den ene, og derfor vil jeg meget tilraade at forkaste Ænderingsforlaget under Nr. 3. Ministeren vil nok finde ud af at bele de Midler, som indbringes, mellem de forskjellige Parter, og den Delling han gjør, er ligegyldig for dem, end den, vi gjøre; de have ingen Indsigelsesret mod den, det er en administrativ Sag. Jeg troer saaledes, at vi rolige kunne gaae ind paa Ænderingsforlaget under Nr. 1, men at vi derimod bør forkaste Forslagene under Nr. 2 og 3.

Ordføreren: Efterat den høitærede Minister har udtalt sig saa gunstlig for Fleertallets

Bygnings-Forslag, troer jeg vist, at det vil faae Stemningen for sig i det høie Thing. Den høitærede Minister meente, at jeg med en vis Undseelse havde nævnt den Sum, som jeg kom til med Hensyn til Museums-Bygningen paa Nørregade. Men denne Undseelse var slet ikke tilstede hos mig. Jeg nævnte Summen meget freidig, og jeg anseer det naturligt kun for en kalkulatorisk Sum, som man ikke behøver at holde sig saa nøie til. Den høitærede Minister har sagt, at min Dom om Stormgade-Bygningen beroede paa en Feiltagelse; men naar jeg har yttret, hvilken Reparation der var absolut nødvendig, for at Bygningen kunde staae i flere Aar, saa beraabte jeg mig i saa Henseende paa Bygningsinspektorens Udsagn, hvem jeg har spurgt derom. Man maa huske paa, at det kan være 2, 3, ja flere Aar, inden en saadan Bygning paa Nørregade kan blive særbdig, og det kan kun lidt hjælpe, at det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) har sagt, at naar Samlinger have ligget uopstillede saalænge, kunne de gjerne ligge Dyrehavstiben over; thi det Samme kunde man da med lige saa god Grund anføre næste Aar; derfor er det heller ikke en Overdriivelse, at jeg erklærer Forslaget fra den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) for et Forsøg paa at stille Spørgsmaalet i Vero. — Hvad nu angaaer det meget omtalte Glastag, der har vakt saa megen Opmærksomhed, som jeg virkelig ikke troer, det har noget som helst Krav paa, skal jeg tillade mig at bemærke, at det aldeles ikke er noget saa Ualmindeligt, som man her synes at antage. Man har nemlig det Samme haade i London, i Liverpool, i Hamborg; ja selv paa Kongens Nytorv vil man i en af det kongelige Theaters Gaarde kunne see, et vel ikke stort, men dog et, hvorfra man maatte praktisk kunne have hentet alle de Indvendinger, som dog virkelig nu kunne ere Theorier. Der har været megen Tvivl om, hvorvidt den tilkommende Museums-Bygning kunde sees, og hvad Indskydelse Betragtningen heraf maatte have paa den Nødtugtighed, hvorved de arkitektoniske Regler skulde følges. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) sagde, den vilde slet ikke kunne sees, og den ærede Rigsdagsmand for